

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Iliushin Timofei,
reprezentat de avocatul Negru Cristina

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Iliushin Timofei împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil

împotriva deciziei din 22 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru

*(Dosarul nr. 3ra-243/25
PIGD 2-24057524-01-3ra-19052025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a
ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, A. Cașcaval, A. Braga

11 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Iliushin Timofei, reprezentat de avocatul Negru Cristina

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data 28 mai 2024, Iliushin Timofei reprezentat de către avocatul Negru Cristina, s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu acțiune împotriva Inspectoratului General Pentru Migrație, solicitând anularea Deciziei din 14.05.2024 privind returnarea lui Iliushin Timofei de pe teritoriul Republicii Moldova.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a notat că la data de 14 mai 2024, prin Decizia emisă de Inspectoratul General pentru Migrație, i s-a comunicat că șederea sa pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală. Acesta a susținut că nu a cunoscut despre respingerea cererii sale de azil depuse în Republica Moldova și a precizat că deținea probe care demonstau temeinicia solicitării sale de azil.

3. Reclamantul nu este de acord cu decizia adoptată, solicitând modificarea acesteia și acordarea posibilității de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova, întrucât decizia de returnare nu cuprindea temeiuri clare de fapt și de drept care să justifice măsura dispusă.

4. Totodată, acesta a invocat că persoanele care părăsesc țara de origine din cauza persecuțiilor sau a riscului unor vătămări grave au dreptul de a solicita protecție internațională, azilul reprezentând un drept fundamental. A menționat că acordarea statutului de refugiat persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților constituie o obligație internațională pentru statele părți, iar cadrul normativ european a extins această protecție prin instituirea și a protecției subsidiare. În acest context, a apreciat că măsura returnării dispusă în privința sa era neîntemeiată și contrară principiilor care guvernează protecția internațională.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 septembrie 2024, s-a respins ca neîntemeiată, acțiunea de contencios administrativ,

înaintată de către Iliushin Timofei reprezentat de către avocatul Negru Cristina împotriva Inspectoratului General Pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ – Decizia nr.108-C din 14.05.2024.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La data de 24 septembrie 2024, în interiorul termenului legal stabilit la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, a depus apel nemotivat avocatul Negru Cristina în interesele lui Iliushin Timofei, iar ulterior la 29 noiembrie 2024 a depus apelul motivat.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 22 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel înaintată de avocatul Negru Cristina în interesele lui Iliushin Timofei.

8. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, prima instanță a elucidat corect circumstanțele de fapt, a apreciat obiectiv probele administrate și a aplicat corect normele de drept material și procedural incidente.

9. Completul de judecată a subliniat că regimul juridic al străinilor în Republica Moldova este reglementat de Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, care stabilește cazurile și condițiile în care poate fi dispusă măsura returnării. În temeiul art. 51–53 din lege, autoritatea competentă poate dispune returnarea străinilor a căror ședere a devenit ilegală, prin emiterea unei decizii motivate în fapt și în drept, comunicată în condițiile prevăzute de lege. Totodată, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 492 din 07.07.2011, procedura de returnare presupune verificarea prealabilă a unor elemente esențiale, inclusiv existența eventualelor impedimente la îndepărtare.

10. Instanța de apel a reținut că Iliushin Timofei, cetățean al Federației Ruse, a depus cerere de azil la 07 aprilie 2023, însă procedura de examinare a cererii a încetat la 22 aprilie 2024, pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute de lege, inclusiv aceea de a respecta scopul șederii și termenul acordat. Ulterior, la 14 mai 2024, Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație a constatat expirarea termenului legal de ședere și a emis Decizia de returnare nr. 108-C din aceeași dată. Decizia a fost redactată în conformitate cu cerințele legale, în două exemplare, în limba de stat și în limba rusă, și a fost adusă la cunoștința persoanei vizate.

11. Instanța de apel a reiterat concluzia primei instanțe potrivit căreia, la respingerea cererii de azil, s-a constatat că reclamantul nu se încadra în cazurile de tolerare a rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, iar în cauză

nu existau impedimente legale la îndepărtare. Temerile invocate de apelant au fost apreciate ca neîntemeiate atât subiectiv, cât și obiectiv, nefiind prezentate motive verosimile care să justifice anularea deciziei de returnare.

12. Completul de judecată a reținut că procedura administrativă s-a desfășurat cu respectarea cadrului legal, în limitele competenței autorității și fără a se demonstra exercitarea abuzivă sau arbitrară a puterii discreționare. De asemenea, apelantul nu a prezentat în instanța de apel probe noi sau argumente capabile să răstoarne concluziile instanței de fond.

13. În consecință, instanța de apel a apreciat că hotărârea primei instanțe era legală, fiind stabilite corect circumstanțele relevante și aplicate corespunzător normele de drept material și procedural, astfel încât soluția de respingere a acțiunii și de menținere a Deciziei de returnare nr. 108-C din 14.05.2024 a fost considerată justificată din punct de vedere faptic și juridic.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

14. Decizia instanței de apel din 22 ianuarie 2025 a fost contestată cu recurs de către Iliushin Timofei, reprezentat de avocatul Negru Cristina la data de 03 mai 2025.

ARGUMENTELE RECURSULUI

15. Recurentul a susținut că, prin decizia emisă instanța de apel a examinat superficial circumstanțele de fapt care fundamentează atât cererea de chemare în judecată, cât și cererea de apel.

16. În decizia contestată lipsește o analiză completă și efectivă a tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, astfel cum impune art. 42 din Legea nr. 270. Nu a fost realizată o evaluare individuală, detaliată și obiectivă a situației recurentului, prin raportare la toate probele administrate în cauză.

17. De asemenea, instanța nu și-a întemeiat soluția pe examinarea cumulativă a evenimentelor care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, precum și a celor produse ulterior părăsirii acesteia, deși o asemenea analiză este obligatorie potrivit art. 48 din Legea nr. 270.

18. Astfel, recurentul a solicitat casarea integrală a deciziei Curții de Apel Centru din 22 ianuarie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea.

POZIȚIA INTIMATULUI

19. La data de 25 iunie 2025, intimatul Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință, solicitând respingerea cererii de recurs ca nefondată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:
„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”
21. Art. 245 din Codul administrativ:
„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”
22. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:
„Recursul este admis dacă:
a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”
23. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:
„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.
Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

24. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată reprezentantului reclamantului avocatului la data de 07 aprilie 2025, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul anexat la dosar (f.d. 66).

25. Cererea de recurs a fost depusă la data de 03 mai 2025, prin intermediul poștei electronice. Prin urmare, recursul a fost formulat în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele

pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

27. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

28. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

29. În acest caz, instanța de recurs atestă că, cererea de recurs depusă de Iliushin Timofei, reprezentat de avocatul Negru Cristina nu conține o motivare convingătoare și întemeiată. Criticile din recurs se limitează doar la expunerea fondului cauzei, care au fost analizate și apreciate de către instanța de apel.

30. Or, argumentele recurentului privind pretinsa ilegalitate a deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova au fost examinate de Curtea de Apel. Instanța de apel a reținut că cererea de azil s-a respins, pe motiv că reclamantul nu se încadra în cazurile de tolerare a rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, iar în cauză nu existau impedimente legale la îndepărtare. Temerile invocate de apelant au fost apreciate ca neîntemeiate atât subiectiv, cât și obiectiv, nefiind prezentate motive verosimile care să justifice anularea deciziei de returnare.

31. Astfel, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că, admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

33. În acest context, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a

se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei [MC]*, 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

34. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO *Helmers c. Suediei*, 1991, §31, 36).

35. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Iliushin Timofei, reprezentat de avocatul Negru Cristina.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă